

Uczcić pamięć ks. Jerzego

Publikujemy poniżej relację częstochowianina Zbigniewa Siedlaka o jednym z wielu - jak sądzimy - spontanicznych gestów, jakim Polacy chcieli uczcić pamięć zamordowanego przez Służbę Bezpieczeństwa kapelana „Solidarności”.

19 października 1984 roku ks. Jerzy Popiełuszko wracał do Warszawy z Bydgoszczy, gdzie odprawił Mszę Św. dla ludzi pracy. Przy wiosce Górsk, na terenie niezabudowanym, samochód księdza zatrzymali trzej funkcjonariusze IV Departamentu MSW, zajmującego się zwalczaniem Kościoła katolickiego - Grzegorz Piotrowski, Waldemar Chmielewski i Leszek Pękała. Pobili księdza, związali i wrzucili do bagażnika. Prawdopodobnie jeszcze żywego, z przywiązaniem do nóg workiem kamieni, wrzucili do Zalewu Włocławskiego. Kierowca księdza zdołał wyskoczyć z jadącego samochodu porywaczy i zawiadomić o uprowadzeniu.

Zbrodnia popełniona na księdzu Jerzym Popiełuszko tak dla mnie, jak i dla ogromnej większości Polaków, była wielkim tragicznym przeżyciem.

Nie umiałem sobie znaleźć miejsca. Wiedziałem, że coś muszę zrobić. Na kartonie z bloku rysunkowego, na biało-czerwonym tle, umieściłem w formie klepsydry napis o stosownej treści. Miałem go powiesić na cmentarzu Kule.

Za jednym zamachem wyko-

nałem jeszcze trzy takie klepsydry: pierwszą - represjonowanym i mordowanym w latach 1956, 1970, 1976, 1981; drugą - poświęconą ofiarom Katynia; i trzecią - poległym w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 r. Wraz z kolegą związanym z „CDN”-em [pisano podziemnej częstochowskiej „Solidarności” - red.] mieliśmy je porozlepiać w nocy z 31 października na 1 listopada 1984 r.

Przez dwa tygodnie spacerowałem po cmentarzu, aby zapamiętać drogę do miejsc, w których umieszczone miały być klepsydry. Na kolegę czekałem w umówionym wcześniej miejscu do godz. 23.00 - nie przyszedł. Mogę go zrozumieć, bo przejście nocą z ul. Dąbrowskiego na Promenadę w tych latach nie było zbyt bezpieczne - SB czuwało. Dla kurażu strzeliłem sobie kielicha „mocnego koniaku” (bimbru).

Pierwszą klepsydrę przykleiłem na bramie wejściowej cmentarza od strony Promenady za pomocą z trudem zdobytego, ale w tamtych czasach najlepszego, kleju „Cristalcement”. Dwie następne na tablicach żołnierskich mogił z napisem „Nieznany” w alejce Matki Bożej Bolesnej.

Klepsydrę poświęconą księdzu Jerzemu przymocowałem tapicerskimi gwóźdkami na drzewie w alei Zmartwychwstania, przy alejce, gdzie leży mój zmarły rok wcześniej syn Maciek.

1 listopada rano poszedłem z sąsiadem odwiedzić groby najbliższych. Po przyklejonych klepsydrach pozostały ślady w miejscach, gdzie był klej. Ponoć zerwali je zbawidowcy rozkładający na swoich grobach papierowe chorągiewki „Chwała poległym”.

Klepsydra księdza Jerzego też została zerwana, ale musiano to zrobić dużo wcześniej. W jej miejscu przyczepiona była już bowiem kartka z zeszytu o podobnej - do tej która zamieściłem - treści. Przed drzewem paliło się kilkadziesiąt lampek, wieczorem były ich setki.

Dwa dni później wraz z rodziną poszliśmy zrobić porządek przed tą symboliczną mogiłą ks. Jerzego. Młody człowiek robił nam zdjęcia. Następne dwa dni później u mnie w domu i u mojej świętej pamięci ciotki (pomagającej przy sprzątaniu) odbyły się rewizje.

montażu pomnika.

Wiosną 1985 roku ściąłem niewielką brzoźkę w lesie na Antolowie i zrobiony z niej krzyż przybiłem do drzewa, świętego później przy stawianiu pomnika. Krzyż przetrwał do momentu

Korzystając z okazji chciałbym podziękować paniom sprzedającym sadzonki przed cmentarzem. Kiedy prosiłem, aby wybrały najładniejsze, bo są przeznaczone na symboliczny grób ks. Jerzego, zawsze dostawałem je za darmo.

Wspominał Zbigniew Siedlak

Zbigniew Siedlak (ur. 18.03.1947). W 1981 r. zakładał NSZZ „Solidarność” w Urzędzie Miejskim w Częstochowie. Po 13 grudnia 1981 r. zwolniony z pracy w urzędzie, od kwietnia 1982 r. pracował w Spółdzielni Mieszkaniowej „Północ”. Od listopada 1982 r. współpracował z podziemną „Solidarnością”, kolportował „CDN”, udostępniał mieszkanie na konspiracyjne spotkania. Aresztowany 17 kwietnia 1983 r. w związku z przygotowywanym procesem Zbigniewa Muchowicza i grupy „CDN”. Zwolniony 26 maja 1983 r. na mocy amnestii. Od 1984 r. na rencie.